

AGENTIA DE TURISM AMC TRAVEL

Sos. Virtutii, nr. 6, bl. R12,
sc. 3, parter, sector 6, Bucuresti
Office: 004 021.423.82.22
Fax: 004 031.814.65.91
E-mail: office@amctravel.ro
Web: www.amctravel.ro

AMC TRAVEL - 1001 destinatii – Nr. 5 – aprilie 2011

SFÂNTA LUMINA DE LA SFÂNTUL MORMANT – CEA MAI MARE DINTRE MINUNILE CRESTINE

Lumina Sfânta - miracol al Ortodoxiei, apare in fiecare an de Pastele Ortodox la Ierusalim, in timpul Vecerniei Mari din Sambata Mare. Deasupra Sfântului Mormant se aprinde Sfânta Lumina, un foc care se pogoara din cer, manifestandu-se diferit in fiecare an si care in primele minute nu arde lucrurile cu care intra in contact.

Biserica Sfântului Mormant – Noaptea Invierii

Anual, de sute de ani, la Biserica Sfântul Mormânt din Ierusalim se petrece acest fenomen care nu poate fi explicat rațional. În noaptea de Înviere, Patriarhul Ierusalimului alături de ceilalți credincioși sunt martorii unei lumini care, nu se știe de unde, apare în momentul cel mai important al ceremoniei religioase, aprinzând astfel lumânările.

Marturia Patriarhului

Dupa ce Mormantul e controlat si sigilat, toata Biserica, canta "Kyrie Eleison" (Doamne miluieste!). La 13.45 apare Patriarhul insotit de o procesiune numeroasa si inconjoara Mormantul de trei ori, timp in care este fara vesmintele sale liturgice, avand doar un vesmant alb in semn de umilinta.

Toate candelarele au fost stinse noaptea trecuta si acum se sting si restul luminilor artificiale asa incat Biserica este invaluita cu totul in intuneric. Cu doua lumanari Patriarhul intra in capela Sfântului Mormant, intai in camera mica din fata Mormantului, apoi in interiorul acestuia.

Diodorus, fost Patriarh al Ierusalimului între anii 1981 și 2000 mărturisea: "Întru în Mormant și ingenuchez cu frica Sfânta în fata locului unde a zăcut trupul lui Hristos după moarte și de unde a înviat. Rugăciunea în Sfântul Mormant este pentru mine un moment foarte Sfânt, într-un loc foarte Sfânt. De aici a înviat cu slava Domnul și de aici S-a răspândit Lumina în lume. Apostolul Ioan scrie în primul capitol al Evangheliei sale că Iisus este Lumina lumii. Ingenunchind în fata acestui loc unde El a înviat din morți, suntem aduși în imediată apropiere a Învierii Sale slavite. Catolicii și protestanții numesc biserica aceasta, Biserica Sfântului Mormant. Noi o numim Biserica Învierii. Învierea este pentru creștinii ortodocși centrul credinței. Prin Învierea Lui, Hristos a câștigat victoria finală asupra morții, nu doar asupra morții Sale ci și asupra morții celor ce sunt aproape de el. Nu cred că este o întâmplare că Focul Sfânt apare exact pe locul acesta. Matei 28:3 spune că atunci când Domnul a înviat din morți, a venit un inger îmbrăcat într-o lumină înfricoșătoare. Cred că lumina care a învaluit ingerul la învierea Domnului este aceeași cu lumina care apare miraculos în fiecare Sămbătă de Paște. Hristos vrea să ne reamintească, că Învierea Sa este o realitate nu doar un mit. El a venit cu adevărat în lume pentru a aduce sacrificiul necesar ca prin moartea și învierea Sa să se poată reuni omul cu Creatorul său".

Piatra unde a stat trupul lui Hristos, din Vinerea Mare până a treia zi, acum acoperită cu marmura.

Lumina Albastra

Apoi Diodorus continua: „Îmi găsesc drumul prin întuneric în camera interioară unde cad în genunchi. Aici spun anumite rugăciuni care ne-au fost transmise de-a lungul secolelor și după aceea aștept. Câteodată aștept câteva minute, dar în mod obișnuit minunea se întâmplă imediat după ce am spus rugăciunile. Din mijlocul pietrei pe care a fost culcat Iisus se revărsa o lumină nedefinită, în mod normal cu o tentă albastruie dar culoarea se poate schimba și lua multe nuanțe. Nu poate fi descrisă în cuvinte omenești. Lumina rasare din piatră ca și ceața care se ridică deasupra unui lac, piatră pare să fie acoperită de un nor, dar este lumina. Lumina se comportă diferit în fiecare an. Uneori acoperă doar piatră, alteori luminează tot Mormantul, așa încât oamenii de afară văd Mormantul plin de lumină. Lumina nu arde! Niciodată nu mi-am ars barba de când sunt Patriarh al Ierusalimului și am primit Focul Sfânt. Lumina are altă consistență, diferită de lumina focului care arde în candelă. La un moment dat, Lumina se înalță și formează o coloană în care focul este de natură diferită, așa că pot aprinde lămpările mele de la ea. După ce am primit flacăra, ies și dau Focul întâi Patriarhului Bisericii Ortodoxe Armene, apoi Patriarhului Copt și după aceea tuturor celor prezenți în Biserica.”

Evenimentele care preced pogorârea Luminii Sfinte

Două evenimente neliturgice preced celebrarea ritului Luminii Sfinte din Marea Sâmbătă. Verificarea Sfântului Mormânt durează o oră și are ca scop îndepărtarea oricărei surse de foc din interiorul lui și implică

trei inspecții separate, care încep la ora 10:00, și este condusă de un paznic musulman stabilit pentru Sfântul Mormânt, în prezența clericilor armeni, copti și iacobiți. Cel de-al doilea eveniment neliturgic, sigilarea ușii Sfântului Mormânt, se petrece la ora 11:00. Garda musulmană pune o bandă albă printre cele două mâner ale ușii, sigilând-o cu ceară. În jurul orei 12:30, patriarhul ortodox vine în Biserica Învierii, unde corurile cântă în limbile greacă și arabă "Învierea Ta Hristoase, îngerii o laudă în ceruri și pe noi pe pământ ne învrednicește cu inimă curată să Te slăvim!". Urmat de episcopi și ceilalți clerici, înconjoară de trei ori Sfântul Mormânt, oprindu-se în fața intrării. În timp ce se cântă "Lumină lină", Patriarhul își scoate veșmintele și mitra și se supune percheziționării primarului orașului și șefului poliției, pentru a dovedi că nu are asupra sa nici un dispozitiv cu care să poată aprinde vreo lumânare. Apoi se deschide ușa Sfântului Mormânt. Patriarhul îmbrăcat numai în stihar intră înăuntru însoțit de episcopul armean, care rămâne în Capela Îngerului, după care ușa este închisă. În interior, Patriarhul îngenunchează înaintea dalei de marmură ce acoperă mormântul, pe care se află o candelă neaprinsă și cărticica cu rugăciunea Luminii Sfinte. Cartea este ținută deschisă de o lumânare neaprinsă. Patriarhul are asupra sa patru mănunchiuri de lumânări neaprinse, fiecare conținând câte 33 de bucăți. Cu acestea va transmite Lumina Sfântă. În lumina slabă a Sfântului Mormânt, începe să citească rugăciunea pentru pogorârea Luminii Sfinte.

Cei prezenți observă o lumină care vine prin cupola aflată deasupra capelei

După desfășurarea slujbei cuvenite, Patriarhul Ierusalimului se dezbracă rămânând doar cu un stihar alb, cu epitrahil și brâu, și se îndreaptă spre Sfântul Mormânt. La intrare, Patriarhul este controlat de polițiști în prezența martorilor care aparțin tuturor confesiunilor: romano-catolici, ortodocși, copti, armeni. Patriarhul desigilează intrarea în Sfântul Mormânt și pătrunde în prima încăpere, în "Capela Îngerului", însoțit conform tradiției numai de un arab de religie islamică. Apoi Patriarhul intră singur în încăperea Sfântului Mormânt și îngenunchează în fața lespedei. După mai multe minute de rugăciune, cei prezenți în biserică au adesea prilejul să observe o lumină ca un fulger ce coboară prin cupola aflată deasupra Capelei Sfântului Mormânt. Pelerinii compară această lumină cu un glob care se împrășteie în mici bucăți și ajunge la lespede a Sfântului Mormânt aprinzând vata presărată deasupra.

Drumul prin "Capela ingerului" e un drum de 33 de pasi, care se parcurge intr-o tacere absoluta, in vreme ce toate candelarele sunt stinse.

Patriarhul preia cu mâinile această vată aprinsă, o așază în două cupe de aur și se întoarce în Capela Îngerului unde aprinde două mănunchiuri de câte 33 de lumânări fiecare, iese și împarte lumina credincioșilor. Straniu este că cei prezenți nu se ard cu această lumină, există nenumărate mărturii care arată că oamenii care se ating pe față cu această lumină nu pățesc nimic.

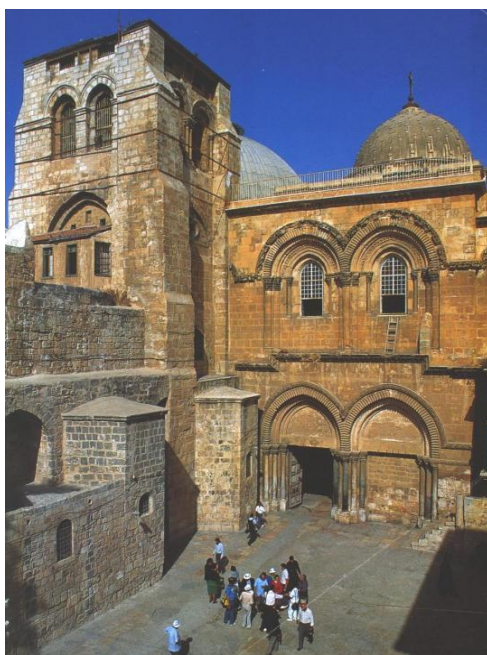
"Minunea Focului Sfânt" cunoscuta de creștinii din Biserica Ortodoxa drept "cea mai mare dintre toate minunile creștine" are loc în fiecare an, la aceeași dată, în același mod și în același loc. Nu este cunoscută nici o altă minune care să se întâmple cu atăta regularitate și pe o perioadă atât de îndelungată de timp și se poate citi despre ea în surse vechi din secolul al VIII e.n.

Intrarea in Mormant prin "Capela ingerului", locul unde ingerul a anuntat celor doua Marii, pentru prima data, vestea Invierii. Dincolo de coloanele sculptate incepe misterul Luminii Reci.

Staretul rus Daniel, in relatarile sale, scrise in anul 1106 prezinta intr-o maniera foarte detaliata "minunea Luminii Sfinte" si ceremoniile sale. El descrie cum Patriarhul se duce in capela Mormantului cu doua lumanari stinse, ingenuncheaza in fata pietrei unde Hristos a fost pus dupa moarte si spune anumite rugaciuni, dupa care se intampla minunea. Lumina porneste din piatra albastra, nedefinita iar dupa putin timp aprinde candelile apropiate si cele 2 lumanari ale Patriarhului. Aceasta lumina este Focul Sfânt si se raspandeste la oamenii prezenti in Biserica. Ceremonia ce incadreaza "minunea Focului Sfânt " este probabil cel mai vechi ritual crestin nemodificat, din lume. Din secolul 4 d.H. pana in timpul nostru exista surse care ii descriu puterea coplesitoare. Din aceste surse reiese ca minunea s-a savarsit in acelasi loc, in aceeasi zi de sarbatoare si in acelasi cadru liturgic de-a lungul secolelor.

Minunea se intampla in fiecare an in sambata Pastelui ortodox. Exista mai multe feluri de crestini ortodocsi: sirieni, armeni, rusi, greci si copti. In Biserica Sfântului Mormant sunt reprezentate 7 denominatiuni (crestine). Data Pastelui ortodox este fixata dupa calendarul iulian si nu dupa cel gregorian folosit in Occident, ceea ce inseamna ca Pastele ortodox se sarbatoreste in mod normal la o data diferita fata de cel protestant si catolic.

Biserica Sfântului Mormant

De cand Constantin cel Mare a construit Biserica Sfântului Mormant, la mijlocul secolului IV aceasta a fost distrusa de multe ori. Cruciatii au construit biserica care se vede astazi. In jurul Mormantului lui Isus s-a inaltat o capela mica cu doua incaperi, o incapere mai mica in fata Mormantului si incaperea Mormantului insusi in care nu incap mai mult de 5 persoane.

Aceasta capela este centrul evenimentului miraculos si a fi prezent la celebrare justifica din plin termenul "eveniment", caci in nici o alta zi a anului Biserica Sfântului Mormant nu este asa de plina ca in Sambata Pastelui. Cine doreste sa intre in biserica trebuie sa ia in considerare cam 6 ore de asteptare. In fiecare an sute de oameni nu reusesc sa intre din cauza aglomeratiei. Vin pelerini din toate partile lumii, majoritatea din Grecia dar in ultimii ani un numar din ce in ce mare din Rusia si fostele tari comuniste ale Europei de Est. Pentru a fi cat mai aproape de Mormant pelerinii innopteaza in jurul capelei Mormantului asteptand deja din Vinerea Sfânta. Minunea se intampla la ora 14⁰⁰ dar deja de la ora 11⁰⁰ biserica este plina si parca in fierbere.

Sarbatoarea

De la 11⁰⁰ si pana la ora 13⁰⁰ crestini arabi canta cu voce tare cantece traditionale ce dateaza de la ocuparea Ierusalimului de catre turci in secolul XIII, perioada in care crestini nu aveau voie sa-si cante cantecele decat in biserici. " Noi suntem crestini, crestini am fost de secole si vom fi in veci. Amin." Canta cu toata puterea acompaniati de tobe. Tobosarii stau pe umerii altora care danseaza nebuneste in jurul capelei Mormantului. Dar la ora 13⁰⁰ cantecele amutesc si se instaleaza o liniste incarcata de tensiune in asteptarea manifestarii marii puteri a lui Dumnezeu.

La ora 13⁰⁰ o delegatie a autoritatilor locale isi face loc prin multime. Desi acesti oficiali nu sunt crestini, sunt parte a ceremoniei. In timpul ocupatiei turcesti a Palestinei oficialii erau turci musulmani, astazi sunt israeliti. De secole prezenta lor a fost integrata in ceremonie, ei reprezentand romanii din timpul lui Hristos. Evanghelia relateaza despre romani ca au pecetluit piatra de la gura Mormantului pentru ca discipolii Sai sa nu ii fure trupul si sa-i anunte Invierea. In acelasi mod, oficialitatile israeliene vin in aceasta Sambata a Pastelui si pecetluiesc Mormantul cu ceara. Inainte de a pecetlui usa, obisnuiesc sa intre in Mormant pentru a controla daca exista surse ascunse de foc, care ar putea produce Minunea prin fraudă. La fel cum romanii trebuiau sa garanteze ca nu au fost manipulatii dupa moartea lui Isus, asa si autoritatile locale israeliene trebuie sa garanteze ca nu exista inselaciuni.

Minunea duce la credinta

Miracolul nu se limiteaza doar la ceea ce se intampla in interiorul Mormantului unde se roaga Patriarhul. Semnificativ este faptul ca exista relatari potrivit carora Lumina apare si in afara Mormantului. In fiecare an multi credinciosi declara ca Lumina a aprins de la sine lumanarile pe care le tineau in mana. Toata lumea

asteapta in Biserica cu lumanari in mana in speranta ca s-ar putea aprinde spontan. De multe ori candelile stinse se aprind de la sine sub ochii pelerinilor. Flacara albastra poate fi vazuta deplasandu-se in diferite locuri din Biserica. Un numar de declaratii semnate de pelerini ale caror lumanari s-au aprins spontan atesta adevarul acestor intamplari. Cine traieste de aproape minunea aprinderii lumanarilor sau vede Lumina albastra, de obicei paraseste Ierusalimul total schimbat si pentru toti care iau parte la acest eveniment exista un "inainte si dupa" minunea Sfântului Foc de la Ierusalim.

Problema autenticitatii

Ca si in cazul altor minuni, exista oameni care cred ca nu este altceva decat o inselaciune si o "capodopera" de propaganda ortodoxa. Cred ca patriarhul are o sursa de foc in interiorul Mormantului. Acesti critici sunt insa confruntati cu o serie de probleme. Chibriturile si alte surse de foc sunt o inventie relativ recenta. Doar cu cateva sute de ani in urma aprinderea unui foc dura mult mai mult decat cele cateva minute pe care Patriarhul le petrece in Mormant. S-ar putea replica, faptul ca este posibil sa existe o lampa cu ulei care sa arda in interiorul Mormantului dar, autoritatile locale au controlat Mormantul si nu au gasit nici o sursa de foc. Cel mai puternic argument impotriva unei inselaciuni nu sunt declaratiile Patriarhilor, ci miile de declaratii, independent date de pelerini ale caror lumanari s-au aprins spontan fara vreo posibila explicatie.

Minunile nu pot fi dovedite

Minunea este inconjurata asa cum sunt cele mai multe minuni de lucruri inexplicabile. Arhiepiscopul Tiberias Alexios spune ca: "Minunea nu a fost niciodata filmata si probabil ca nu va fi niciodata filmata. Minunile nu pot fi dovedite. Credinta este necesara pentru ca minunea sa aduca roade in viata unei persoane si fara aceasta credinta nu exista in sens strict nici o minune. Adevarata minune in traditia ortodoxa are doar un scop: sa impartaseasca Duhul lui Dumnezeu in creatie, iar Dumnezeu nu isi poate impartasi Duhul fara ajutorul credintei creaturilor sale. De aceea nu poate exista minune fara credinta."

"Piatra Ungerii" este locul cel mai Sfânt din interiorul Mormantului. Aici trupul Domnului a fost asezat si uns cu mirodenii, inainte de a fi coborat si inchis sub lespedea grea de stanca. Ce se intampla aici in clipele Invierii, cum coboara Lumina Sfânta, scaldand in flacari suprafata de piatra aspra si cum se aprind singure, de la Lumina care nu arde, toate candelile suspendate deasupra mormantului, nimeni nu stie. Si poate nu va sti niciodata.

Minunea anului 1326.

In anul 1326 erau trei sultanate turcesti, unul in Damasc, unul in Egipt si unul in Babilon. Ce au zis turcii? Cand vin crestinii la Ierusalim sa serbeze Pastile sa nu le dam voie sa slujeasca, pana ce nu vor plati taxa de 9000 bani de aur, caci turcii nu cred in Hristos. Patriarhul ortodox Ioachim n-a avut de unde sa plateasca suma pentru ca crestinii ortodocsi erau putini in Ierusalim si doar 100 de preoti, caci erau religii altele, de tot felul. Dar sunt doua strazi de armeni in Ierusalim, mosieri, bogati mari, si ei au zis: Platim noi taxa! Dar turcii i-au intrebat: "De ce iese Sfânta Lumina numai la ortodocsi si nu iese si la voi?" Armenii au zis: "Pentru ca ortodocsii numai ei slujesc la Mormantul lui Hristos si pe noi ne-au dat la o parte". "Dar, daca veti sluji voi va veni Lumina?" Noi platim si taxa - au zis armenii - Lumina va veni la noi la armeni!

Turcii au zis: "De nu iese lumina la voi o s-o patiti!" Noi ii scoatem pe ortodocsi din Mormant - si i-au luat pe Patriarhul Ioachim si l-au inchis in Manastirea Sfântul Sava, din Ierusalim, cu toti preotii. A zis Patriarhul: Daca nu ne lasati sa facem, slujba la Mormantul lui Hristos, o sa facem la Biserica Sfântul Iacob, care este aproape de Mormant, iar turcii le-au dat voie ortodocsilor la aceasta. Dar, turcii au pus de paza peste ei doi turci, generali de armata, ca sa nu vina vreun crestin la Mormant. Crestinii au inceput a plange si au zis ca s-a

separat Dumnezeu pe ei si i-a indepartat de la Mormantul lui Hristos, dar patriarhul le-a zis: "Nu va temeti, ca are sa se faca minune mare."

Armenii ziceau, ca Lumina la ei o sa vina. Iar Patriarhul zicea, ca de va vrea Hristos sa iasa Lumina la ei n-au ortodocsii ce face. Armenii au facut slujba si ziua si noapte, dar n-a venit Sfânta Lumina. Turcii le-au zis: De ce n-a venit Sfânta Lumina, ca ati platit taxa? In acelasi timp, ortodocsii faceau slujba tocmai a doua zi, pe cand rasarea soarele si cand a zis patriarhul: "Hristos a inviat!" un stalp de marmura din Biserica Sfântul Iacob a crapat si a iesit Sfânta Lumina in varful Stalpului. Patriarhul a pus o scara si a luat Sfânta Lumina din varful stalpului si astfel Sfânta Lumina a iesit la ortodocsi. Generalul turc de pe varful stalpului, care pazea acolo pe stalp, a strigat: "Cred in Hristos!" dar celalalt general turc de langa el i-a taiat pe loc capul cu sabia.

Și până astăzi, la intrarea în Biserica Învierii se mai păstrează acea coloană, iar în ea stă adânc încrustată crăpătura făcută de Sfânta Lumină care a venit la ortodocși. De atunci nimeni nu a mai îndrăznit să-i oprească pe creștinii ortodocși să primească Sfânta Lumină.

In loc de incheiere

Pentru creștini, țara Sfânta este chiar țara Minunilor. Aici, între Marea Moarta și Tiberiada, între Ierusalim și pustiul prafos din Nazaretul Galileii, a trait Fiul lui Dumnezeu. Aici s-a rugat pentru oameni, a patimit și a murit, ca să invie apoi, ridicând prin suferința Sa pacatele lumii și iscând o nouă religie. Și de atunci, de două mii de ani, minunile sfinte se tot repeta, fără ca nimeni, niciodată, să le fi putut explica...

La origini, Paștele este o sărbătoare pastorală preistorică a evreilor, închinată unei zeite a Lunii. Mai târziu, Paștele a fost asociat "trecerii", iar prin el s-a marcat fuga din Egipt, în noaptea de 14 Nisan, care cadea cam în luna aprilie, în perioada de luna plină. La creștini, "trecerea" în Pământul Fagaduintei a capatat sensul simbolic de trecere de la moarte la viață, prin jertfa lui Iisus, care a patimit și a murit în locul nostru. Sabatul, sâmbăta de odihnă ebraică, a fost înlocuit cu Duminică - ziua Domnului, instituită ca zi de odihnă pentru creștini abia în secolul al IV-lea, de către împăratul Constantin cel Mare.

Legende și poveștile se țes de veacuri în jurul locurilor sfinte. Nu-i greu să le afli. Greu e să le vezi pe viu. Să fii acolo în clipele magice. Atunci când ochii Maicii Domnului plâng cu sânge și mir, din icoana vindecătoare, iar lacrimile sfinte au puterea de a reda orbilor vederea. Sau să ai norocul să vezi norul care se coboară de pe muntele Tabor, în ziua Schimbării la Fata, ori să trăiești cel mai adânc mister. Misterul nedezlegat de două milenii: renașterea Luminii Sfinte, cea care nu arde, din noaptea Învierii lui Hristos, la Mormantul Sfânt din Ierusalim.

Acum, la două milenii distanță în timp, se repeta identic, în fiecare an, ritualul transmis de generații, cel fără de care minunea nu s-ar produce. Se aude muzica liturgică. Vocile tuturor se amestecă sub cupola bisericii. Se cântă Prohodul. Spre deosebire de noaptea învierii din țară, aici misterul apariției Luminii care nu arde se petrece la lumina zilei. Caldura care vine dinspre adâncimile desertului a devenit sufocantă. E aproape de miezul zilei. E începutul miracolului învierii.

Se ia piatra cu un fragment de epitaf de pe marea Piatra a Ungarii, locul unde Iisus a fost uns cu mir, si se incepe inconjurul Bisericii Mari a invierii. Capetele tuturor sunt plecate, ritmul e lent, pas dupa pas, asa cum suna cuvintele rugaciunii pentru cei morti. Cand se ajunge iar la gura Sfântului Mormant, epitaful e asezat in pragul sau. E Sambata Mare. Inca de azi dimineata a fost pregatita, in pragul Mormantului, ceara cu care se va sigila intrarea.

Mormantul este inconjurat de trei ori, simbolul Sfintei Treimi, in vreme ce vocile se ridica inalt si grav, spre boltile de piatra innegrite de veacuri: "Lumina Lina, Sfintei Slava, Lumina Lina, Sfintei Slava..." Este ora unu dupa ora veche. Dupa cea noua e douasprezece. E exact mijlocul zilei. Intregul alai se opreste in fata Sfântului Mormant.

O flacara coboara din ceruri Inauntru sunt doua sali. In prima, se afla, asezata chiar in mijloc, o bucata din piatra cu care a fost pecetluita intrarea in locul unde zacea Mantuitorul, dupa moartea Sa pe cruce. In cea de-a doua, se gaseste Mormantul propriu-zis. Un cub de stanca goala, rece si neagra. Atat. Deasupra pietrei, candelile grele, invelite in argint si aur sunt stinse, fara geana de lumina. In Camera Sfântului Mormant intra doar Patriarhul singur. Cade in genunchi si se roaga cu voce mare. Afara, in jurul bisericii ce cuprinde Sfântul Mormant, totul s-a scufundat in nemiscare. Tacerea e deplina. Toata lumea asteapta. Pe lespede unde a zacut trupul infasurat in giulgiu al Mantuitorului este intinsa o folie de ceara alba sfintita, care n-a mai fost folosita nicicand, iar peste ceara Patriarhul aseaza un strat subtire de vata. Apoi rupe in doua fasia de ceara si inveleste doua facii. In toata vremea asta, singurul sunet ce se aude e cel al vocii sale profunde, rostind cuvintele sacre ale Cartii Sfinte... "In Numele Tatalui si al Fiului si al Sfântului Duh, Acum si Pururea si in Vecii Vecilor. AMIN"! Brusc, o data cu ultimele vorbe ale rugaciunii, de sus, din cupola bisericii coboara o lumina alba, uluitor de alba. Aproape incandescenta, aprinsa de la sine, acolo in aer. Stralucirea orbitoare intra in cripta Mormantului si aprinde vata asezata acolo. Flacara misterioasa imbraca piatra innegrita, pastrata de crestini de 2000 de ani. Misterul e deplin. Miracolul s-a infaptuit. Focul, venit de nicaieri, aprins de colosale puteri nevazute, a coborat in bezna sa dea lumii Lumina sperantei si a credintei in Dumnezeu. Acum Patriarhul se intoarce si iese dintre peretii de stanca cu cele doua manunchiuri de lumanari arzand. In clipa primului pas facut afara din golul de piatra, ca la un semn nevazut, cele 33 de candelile din argint, aflate deasupra Mormantului, se-aprind singure, vestind lumii ca Fiul lui Dumnezeu s-a ridicat din morti.... Apoi Lumina se intinde ca un glob de foc si starneste viata si in candelile de deasupra Pietrei Ungarii. Patriarhul Irineu paseste incet, obosit de incercarea trecuta, pana in pragul intrarii. Intre marile usi ale Mormantului, tine sus, deasupra capului, lumanarile aprinse de puterea nevazuta si rosteste cu glas tunator: "Hristos a inviat! Veniti de luati Lumina!" Sunetul vocilor se inalta ca o mare peste tacerea smerita dinainte. Lumea se bucura, striga, rade, se inchina, raspunde in cor "Adevarat a inviat". Patriarhul apleaca mainile si pare ca Lumina Mantuitorului se-ntinde ca un val peste oameni.

Firava la inceput, patrunde apoi in multime. Pare ca sta deasupra capetelor ca un nimb. In mainile tuturor se aprinde cate o lumanare. Doua, trei, apoi sute, mii de luminite. Multi chiar ating flacara coborata din ceruri si nu patesc nimic. Fiindca putini stiu ca Lumina Sfânta de la Mormantul lui Hristos nu face rau. Ea poate fi atinsa, poate fi luata in palme, fara pericol, caci vreme de doua minute ea nu are puterea sa arda... Din inalt, izbucneste urias, majestuos, dangatul asurzitor al clopotelor sfinte. Si vocea Patriarhului, puternica, repetata ca de un ecou, acoperind vuietul multimii: "Hristos a inviat din morti, cu moartea pre moarte calcand!"...

Cand cade Pastele?

Pastele evreiesc se celebreaza in ultima zi inainte de prima luna plina de dupa echinocliu, iar cel crestin, dupa regula stabilita in anul 325, la Sinodul de la Niceea, se serbeaza in duminica de dupa luna plina, care urmeaza echinocliului de primavara (fixat de Sinod la data de 21 martie). Din cauza ca Biserica Ortodoxa dateaza Pastele dupa vechiul Calendar Iulian - ramas in urma cu 13 zile fata de Calendarul Gregorian, adoptat, din anul 1582, de Biserica Catolica - Pastele catolic poate cadea intre 22 martie si 25 aprilie, iar cel ortodox, intre 4 aprilie si 8 mai. In prezent, din cauza neregularitatilor de calcul al calendarului si a datei Pastilor, stabilita anual, de Patriarhul din Alexandria, bisericile crestine discuta posibilitatea celebrarii Pastelui in aceeasi duminica.

In cazul in care se suprapune cu cel iudaic, Pastele crestin se amana pentru duminica urmatoare. De ce oua rosii? Legenda spune ca, dupa rastignire, Pilat din Pont a fost chemat la un ospat dat in cinstea lui de mai-marii evreilor. Tocmai in momentul in care vroia sa guste dintr-un ou fiert, un soldat intra in sala strigand: "Hristos a inviat!". Sceptic, Pilat, care nu credea in minuni, a spus: "O sa invie cand se va inrosi oul

acesta". Si oul s-a inrosit in aceeasi clipa, iar procuratorul, speriat, l-a scapat din mana. De atunci, se zice ca a ramas obiceiul ciocnitului oualor rosii.

O alta istorie povesteste cum o frumoasa fata plecase catre piata din Ierusalim cu poala plina de oua, chiar in Duminica de dupa inviere. In drum s-a intalnit cu un evreu nobil, care de-abia ce auzise si el vestea invierii Domnului si care, zguduit de cele aflate, ii spuse, in loc de buna ziua, "Hristos a inviat!". Si, de atunci, a ramas obiceiul ca oamenii sa se salute la inviere cu aceste vorbe. Saptamana Mare Sarbatoarea Pastelui este incadrata intre Florii, momentul de maxim triumf al intrarii Domnului in Ierusalim si Duminica Tomii.

Urmeaza apoi ultima cina cu Apostolii, Cina cea de Taina, cand Iisus anunta ca unul dintre ei Il va vinde, sarutul lui Iuda, semnul recunoasterii lui Iisus, arestarea din gradina Ghetsimani, ducerea Lui, in timpul noptii, inaintea arhierilor Anna si Caiafa, pentru a-L condamna. Vineri este adus in fata lui Pilat, care avea puterea de a ierta un condamnat inaintea Pastilor. Apoi vin spalarea mainilor, dupa care toate lucrurile din casele prigonitorilor Fiului Domnului, printre care si ouale, s-au inrosit ca si sangele varsat fara vina, intrederea cu Irod, tetrarhul Galileii si condamnarea la rastignire.

Acest mesaj NU este SPAM in conformitate cu legislatia privind comertul electronic, deoarece contine datele noastre de identificare si instructiuni de dezabonare. V-a fost oferit din urmatoarele motive: ati solicitat primirea mesajelor noastre sau sunteti un client al companiei noastre sau sunteti in baza noastra de date ca urmare a unor corespondente anterioare sau adresa dvs. a fost selectata dintr-o baza de date la care dvs. ati subscriis sau adresa dvs. a fost facuta publica de catre dvs. prin afisari cu caracter publicitar. Va cerem scuze daca acest mesaj ajunge la Dumneavoastra fara ca sa doriti acest lucru. Va trimitem acest Newsletter din dorinta de a va tine la curent cu cele mai noi servicii pe care vi le putem oferi, precum si cu cele mai recente noutati legate de turism. In cazul in care nu sunteti interesati de mesajele noastre va rugam sa ne trimiteti un email cu textul "[DEZABONARE](#)" si adresa dumneavoastra va fi automat stearsa din baza noastra de date. Va multumim anticipat pentru intelegere.

Echipa AMC TRAVEL
www.amctravel.ro